

Daňovky

Daňové a právní aktuality

Daně

Právo

Ze světa

Z judikatury

Krátce

Březen 2020

Editorial

Hlavní stránky zpravodajských serverů ovládlo šíření koronaviru a jeho dopady na světovou ekonomiku. Otázkám spojeným s touto situací a podnikatelskými aktivitami se tak nelze vyhnout. Zásadní v těchto věcech může být i ochrana osobních údajů zaměstnanců související s jejich zdravotním stavem, nárok zaměstnanců na placené či neplacené volno nebo možnost/povinnost pracovat z domova. Doporučení pro tyto situace shrneme v tomto čísle Daňových a právních aktualit.

Poslanecký návrh novely soudního řádu správního prošel prvním čtením. Ačkoli se tato norma může pro otázky daní jevit jako okrajová, měla by navrhovaná novela ovlivnit institut nepřijatelnosti kasační stížnosti. Rozšíření už dříve zavedeného institutu by mělo řešit přetížení Nejvyššího správního soudu (NSS) a snížit dobu nezbytnou pro řízení před tímto soudem. Podle informací, které zazněly na semináři k této problematice, má každý soudce průměrně 90 neuzavřených kauz ročně.

Původně měly být z řízení před NSS vyloučeny i některé záležitosti týkající se daňových otázek, což by mohlo výrazně omezit možnost jejich přezkoumání soudem (konečné rozhodnutí by bylo přijato už na úrovni krajských, resp. městských soudů). Dojednané kompromisní řešení vylučuje z řízení před NSS pouze záležitosti, které v prvním stupni rozhoduje specializovaný samosoudce. Nepřijatelnost by se tak netýkala daňových sporů. To by i nadále zabezpečilo plný přezkum kasačních stížností v daňových věcech. Přestože vláda dala k návrhu nesouhlasné stanovisko, věřím, že i díky podpoře ze strany NSS ho parlament nakonec přijme.

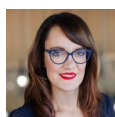

Petr Toman
Partner
KPMG Česká republika

2 | Daňové a právní aktuality – březen 2020

Novela daňového řádu zamířila do Senátu – shrnujeme zásadní změny

Poslanci schválili ve třetím čtení novelu daňového řádu. Dle slov ministryně financí schválení této novely umožní zavedení online finančního úřadu, který má vzniknout na půdorysu daňové informační schránky. Změn je ale více a ovlivní život téměř všech daňových poplatníků. Pozitivní zprávou je, že novela na základě pozměňovacích návrhů neobsahuje některé kritizované body.

Jana Fuksová
jfuksova@kpmg.cz

Josef Riesner
kpmg@kpmg.cz

Základní změny, které novela přináší:

- lhůta pro podání daňových přiznání za roční zdaňovací období se v případě elektronického podání automaticky prodlužuje na čtyři měsíce,
- zálohy na odpočet DPH umožní finančnímu úřadu vracet část nadměrného odpočtu, která nebude prověřována,
- lhůta pro vrácení nadměrných odpočtů (typicky na DPH) se prodlužuje z 30 na 45 dnů; podle přechodných ustanovení se nová lhůta bude týkat až těch zdaňovacích období, u kterých uplyne lhůta pro podání daňových tvrzení po účinnosti novely,
- osobní projednání zprávy o daňové kontrole nahradí oznámení o jejím ukončení; ústní jednání k jejímu zahájení zase doručení oznámení o zahájení daňové kontroly s vymezeným rozsahem,
- pokud správce daně před zahájením daňové kontroly nevydá výzvu k podání dodatečného daňového přiznání, nebude to mít za následek nezákonnost celé daňové kontroly,
- podnikatelé – fyzické osoby budou moci požádat o přidělení nového daňového identifikačního čísla, tak aby neobsahovalo rodné číslo,
- zcela se mění systematika úroků, a to úroků hrazených jak daňovými subjekty, tak i správcem daně.

Na základě pozměňovacích návrhů nakonec nebude zrušena toleranční doba pro opožděné tvrzení daně. Poslanci zrušili pouze toleranci týkající se prodlení s platbou daně. V praxi to znamená, že opožděné podání daňového přiznání do pěti pracovních dnů nebude podléhat pokutě. Daň bude ale potřeba uhradit v termínu. Úrok z prodlení bude nabíhat už od prvního dne po termínu splatnosti daně, což je podle ministerstva financí kompenzováno zvýšením jeho minimální hranice z 200 na 1 000 korun. Pokud úrok za jedno zdaňovací období nepřesáhne tuto částku, nevzniká povinnost jej hradit.

Další novinkou oproti původnímu návrhu je úprava tzv. formulářového podání, která reaguje na judikaturu Ústavního soudu. Zákon nově vyjmenovává okruh údajů, jež lze v registračních formulářích a formulářích daňového tvrzení požadovat. Náležitosti jednotlivých formulářů a jejich uspořádání stanoví ministerstvo financí vyhláškou.

Novela byla 24. února postoupena Senátu, který má 30 dnů na vyjádření. Její účinnost se bude odvíjet od průběhu dalšího legislativního procesu. S ohledem na rychlost, s níž prošla druhým a třetím čtením, očekáváme vyhlášení

3 | Daňové a právní aktuality – březen 2020

ve sbírce zákonů brzy.

4 | Daňové a právní aktuality – březen 2020

© 2025 KPMG Česká republika, s.r.o., společnost s ručením omezeným založená dle právních předpisů České republiky a členská společnost globální organizace nezávislých členských společností KPMG, přidružených ke KPMG International Limited, soukromé anglické společnosti s ručením omezeným. Všechna práva vyhrazena.

Quick fixes: Řetězové transakce a přiřazení přepravy

Česká novela zákona o DPH implementující tzv. Quick fixes stále čeká v Poslanecké sněmovně na druhé čtení. Její předpokládaná účinnost se tedy posouvá. Mezitím Evropská komise publikovala vysvětlivky. V březnovém vydání komentujeme řetězové obchody.

Veronika Výborná
vvyborna@kpmg.cz

Petra Němcová
pnemcova@kpmg.cz

Marcela Hýnarová
kpmg@kpmg.cz

O řetězovou transakci se jedná, když se v rámci jediného fyzického pohybu zboží uskuteční alespoň dvě dodání tohoto zboží. Základním pravidlem je, že od daně může být osvobozeno pouze jedno dodání zboží, a to pouze to, k němuž je přiřazena přeprava. Přiřazení přepravy v současné praxi způsobuje obtíže, zejména pokud přepravu zajišťuje prostřední osoba. Quick fixes zavádí zjednodušující pravidlo, které říká, že přeprava bude primárně přiřazena k prvnímu dodání zboží (tj. k dodávce zboží mezi prodávajícím a prostřední osobou). Jedině v případě, že prostřední osoba sdělí prodávajícímu své DIČ vydané členským státem, kde přeprava začíná, bude přeprava přiřazena k dodání zboží mezi prostřední osobou a konečným kupujícím. První dodávka se pak považuje za lokální dodání zboží podléhající DPH dané země. Nicméně i toto zjednodušení může mít svá úskalí a některým z nich se vysvětlivky podrobně věnují.

Vysvětlivky se snaží také najít kritérium pro „zajištění přepravy“, konkrétně, zda je nutné sledovat rizika ztrát na zboží během přepravy, smluvní strukturu zajištění přepravy s dopravcem nebo to, kdo danou přepravu hradí. Posledně zmiňované přitom pro splnění kritéria na zajištění přepravy samo o sobě nepostačuje.

Ohledně organizace přepravy prostřední osobou nebo jejím jménem a na její účet odkazuje Komise ve vysvětlivkách na stanovisko generální advokátky Soudního dvora Evropské unie. To uvádí, že důležité je, kdo nese riziko případné ztráty během přepravy. Sledovat pouze toto kritérium může být v praxi problematické vzhledem k dělení rizik u určitých dodacích podmínek Incoterms. V takových situacích je nejvhodnější monitorovat, který ze subjektů v řetězci podnikne nezbytné kroky k tomu, aby zajistil přepravu – buď vlastními prostředky, nebo smluvním sjednáním přepravy s třetí stranou. Tuto skutečnost je nutné mít řádně zdokumentovanou. Vysvětlivky zdůrazňují, že kritérium, které vychází z toho, kdo danou přepravu hradí, samo o sobě nepostačuje k závěru ohledně zajištění přepravy.

Dále se ve vysvětlivkách uvádí, že prostřední osoba může v podstatě k přepravě zboží zmocnit kohokoli, včetně jakéhokoli článku v řetězci, dokonce i konečného zákazníka. V takovém případě musí být splněny podmínky řádného smluvního ujednání pro zajištění přepravy a je nutné podrobně ošetřit splnění podmínek pro dodání do jiného členského státu Evropské unie. Podobné situace jsou totiž rizikové a je třeba dbát na to, aby nedošlo k převodu práva nakládat se zbožím jako vlastníkem na konečného zákazníka už ve státě zahájení přepravy.

5 | Daňové a právní aktuality – březen 2020

Komise ve vysvětlivkách dále komentuje přerušení přepravy a zajištění přepravy více dopravními prostředky. V takovém případě je důležitá důkladná analýza dané přepravy, zejména s ohledem na to, zda všechny „části“ přepravy jsou nasmlouvané prostřední osobou a zda opravdu jde o jednu nedělitelnou přepravu.

Pro alokaci přepravy k dodání zboží prostřední osobě je důležité sdělení jejího DIČ vydaného státem odlišným od státu započetí přepravy. Forma tohoto sdělení nemá sice předepsanou podobu, nicméně musí být na vyžádání předloženo správci daně. Komise proto doporučuje mít v každém případě k dispozici písemný důkaz o tom, že ke sdělení daného DIČ skutečně došlo, a to v elektronické nebo jiné podobě.

6 | Daňové a právní aktuality – březen 2020

GFŘ zveřejnilo informaci k odpočtům na podporu výzkumu a vývoje

Generální finanční ředitelství (GFŘ) v informaci komentuje novelizovaný režim uplatňování odpočtu na podporu výzkumu a vývoje, zejména ve vazbě na novou povinnost tento záměr oznámit správci daně. Oznámení je pro uplatnění odpočtu klíčové. Bez něj nelze odpočet v daňovém přiznání uplatnit.

Michaela Thelenová
mthelenova@kpmg.cz

Barbora Halatová
bhalatova@kpmg.cz

Linda Hřičiřtřová
kpmg@kpmg.cz

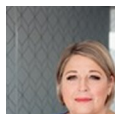
S účinností novely zákona o daních z příjmů od 1. dubna 2019 je uplatnění odpočtu na výzkum a vývoj podmíněno tzv. oznámením o záměru. To musí obsahovat identifikaci poplatníka a název projektu výzkumu a vývoje vystihující jeho obecné zaměření. Zákon stanoví, že výdaji vynaloženými na výzkum a vývoj jsou výdaje vynaložené ode dne podání tohoto oznámení.

Z informace GFŘ vyplývá, že správné označení projektu v oznámení je pro odpočet velmi důležité. Název projektu by měl vystihovat jeho zaměření, odlišitelnost od ostatních projektů výzkumu a vývoje poplatníka a přiřaditelnost oznámeného projektu k projektové dokumentaci. Už na základě oznámení by si správce daně měl udělat o projektu představu.

Podání oznámení pro účely uplatnění odpočtu ale nestačí. I podle novelizovaného znění zákona o daních z příjmů je třeba k oznámenému projektu výzkumu a vývoje zpracovat a schválit projektovou dokumentaci se všemi zákonnými náležitostmi, a to před podáním daňového přiznání.

Plug-in hybridní vozidla z pohledu zaměstnavatele

České daňové a pracovněprávní předpisy donedávna postrádaly jakoukoliv právní úpravu týkající se plug-in hybridních vozidel. Pokud zaměstnavatel poskytoval taková vozidla zaměstnancům, a to i pro soukromé účely, potýkal se tak například se stanovením výše nepeněžního příjmu na straně zaměstnance za pohonné hmoty spotřebované při soukromých cestách. Tématem se zabýval koordinační výbor Komory daňových poradců a Generálního finančního ředitelství (GŘ).

Lenka Nováková
lnovakova@kpmg.cz

Plug-in hybridní vozidla obsahují elektrický a spalovací motor. Dochází u nich k automatickému přepínání mezi jednotlivými pohonnými soustavami a ke zpětnému dobití baterie převodem kinetické energie na energii elektrickou (tzv. rekuperace). Využije-li zaměstnanec vozidlo při soukromé cestě a dojde-li při ní k částečnému či úplnému dobití baterie elektrickou energií, která je následně spotřebována při služební cestě, vyvstává otázka, zda tím nevzniká zaměstnavateli nepeněžní prospěch. GŘ souhlasilo s názorem, že pokud je baterie dobита tímto způsobem, nevzniká zaměstnavateli žádný zdanitelný bezúplatný příjem.

Dále se řešilo stanovení výše nepeněžního příjmu ze závislé činnosti za pohonné hmoty spotřebované zaměstnancem při soukromých cestách. GŘ potvrdilo, že cenu elektrické energie je možné stanovit za použití váženého průměru nákupních cen z dokladů doložených zaměstnancem zaměstnavateli. Pokud by zaměstnanec vozidlo dobíjel z vlastní sítě, musí cenu, za kterou byla baterie vozidla dobíjena, dostatečně doložit. Dobití elektrické energie z vlastní sítě zaměstnance nepředstavuje ekonomickou činnost z pohledu zákona o DPH. Dle názoru GŘ je také možné využít nově stanovenou průměrnou cenu za 1 kWh elektřiny ve výši 4,80 Kč, zveřejněnou ve vyhlášce MPSV upravující poskytování cestovních náhrad při tuzemských pracovních cestách.

Závěrem se probírala otázka, jak stanovit množství spotřebovaných pohonných hmot. Údaje, které lze v současné době získat z palubního počítače vozidla, jsou velmi limitované. Množství spotřebované elektrické energie je možné určit jako násobek celkového objemu spotřebované elektrické energie za kalendářní měsíc a poměru soukromě ujetých cest a všech cest za daný kalendářní měsíc. Evidence jízdy by proto měla být vedena důsledně a prokazatelně. V případě, že bude k dispozici přesnější způsob stanovení množství spotřebované PHM/elektřiny (vzhledem k možnostem vozidla), bude potřeba vycházet z těchto prokázaných údajů.

Benefitní karta je ve smyslu zákona o DPH poukaz

Komora daňových poradců se na Koordinačním výboru shodla s Generálním finančním ředitelstvím (GŘŘ) na režimu DPH u benefitních karet. Benefitní karta umožňuje držiteli při předložení získat předem definovaná plnění od předem stanovených poskytovatelů, avšak konkrétní plnění a jejich dodavatele si vybírá sám držitel karty.

Tomáš Havel
thavel@kpmg.cz

Dominik Kovář
dkovar@kpmg.cz

Ve většině případů představují benefitní karty nepeněžní složku odměny pro zaměstnance. Zaměstnanci je po jejich předložení umožněn např. vstup do vybraných sportovišť.

Zástupci Komory vybrali k posouzení tři modelové situace:

- Benefitní karta je určena k získání pouze jednoho typu plnění.
- Benefitní karta slouží jako prostředek k platbě.
- Benefitní karta představuje právo čerpat plnění od jednotlivých poskytovatelů.

GŘŘ se ztotožňuje s názorem Komory a považuje benefitní karty za poukaz ve smyslu § 15 zákona o DPH, i když se nejedná o listinnou (papírovou) formu poukazu.

V situacích, kdy je možné získat pouze jeden typ plnění, půjde o jednoúčelový poukaz. V případě, že bude možné prostřednictvím karty čerpat více typů plnění, se bude jednat o víceúčelový poukaz. Zároveň platí, že vydání benefitní karty držiteli a související úplata plátcí karty nepředstavuje finanční službu.

Upozorňujeme, že tento příspěvek Koordinačního výboru se nezabývá DPH u palivových, tankovacích nebo platebních karet. Proto vůbec nekomentuje nedávný rozsudek Soudního dvora EU C-235/18 (Vega International).

První evropská regulace online platforem

12. července tohoto roku se stane účinným nařízení o podpoře spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovaných služeb. Jako vůbec první evropský právní předpis bude v EU regulovat vztahy „platform-to-business“ (P2B).

Linda Kolaříková
lkolarikova@kpmg.cz
222 123 889

Martin Čapek
mcapek@kpmg.cz

Primárním cílem nařízení EP a Rady EU č. 2019/1150 je vytvořit bezpečné a transparentní prostředí pro malé a střední podniky a obchodníky na online platformách. Online platformy mají ve vztahu k mezinárodním trhům unikátní možnosti a tvoří základ podnikání pro více než milion společností.

Podle průzkumu tyto platformy využívá přes 40 % malých a středních podniků v EU. Tyto praktiky v konečném důsledku vedly k nedořešeným sporům a hlavně k významným ztrátám na tržbách postižených společností.

Nařízení bude přímo aplikovatelné na celý ekosystém online platforem, které fungují v EU. To zahrnuje např. online tržiště, online obchody s aplikacemi, sociální média užívaná pro obchodní činnost, srovnávače cen atd. Dotkne se tedy nejen online gigantů, ale postihne i ty nejmenší startupy, které poskytují online zprostředkovatelské služby.

Za daných podmínek se nařízení bude vztahovat v určité míře i na internetové vyhledávače (zejména pokud jde o transparentnost). Nedotkne se však internetových obchodů, které slouží jako přímý kontakt mezi společností a zákazníkem, za předpokladu, že obchodník zde prodává produkty přímo a neslouží jako zprostředkovatel mezi zákazníkem a třetí osobou (např. online supermarket, e-shopy konkrétní značky).

Nejdůležitější změny, které nařízení přinese, a jejich dopad na vztah online platforem a společností:

- **Zákaz určitých nekalých praktik**
 - Zákaz omezení, pozastavení či ukončení poskytování služeb bez vysvětlení.
 - Změny obchodních podmínek musí být srozumitelné a hlášené předem (alespoň 15 dnů).
- **Větší transparentnost online platforem**
 - Platformy musí zveřejnit parametry, podle kterých hodnotí produkty na svých stránkách.
 - Pokud platforma zároveň na své stránce nabízí i své produkty, musí popsat jakékoliv rozdílné zacházení, které ve vztahu k nim uplatňuje v porovnání s ostatními produkty.
- **Nové metody řešení sporů**
 - Platformy musí vytvořit interní systém pro řešení stížností, přičemž z tohoto pravidla jsou vyjmuty malé podniky (obrat méně než 10 mil. eur a méně než 50 zaměstnanců).
 - Platformy budou povinny poskytnout společnostem možnost řešit problémy s využitím mediátorů.
- **Přístup k údajům**
 - V obchodních podmínkách budou platformy povinny popsat, za jakých podmínek a k jakým údajům (osobním či jiným) mají společnosti přístup.
- **Vynucování**
 - Organizace a sdružení s oprávněným zájmem na zastupování obchodníků se budou moci u soudu

10 | Daňové a právní aktuality – březen 2020

domáhat narovnání jakéhokoliv nesouladu s pravidly stanovenými nařízením.

Na hodnocení celkového dopadu nařízení na jednotlivé aktéry a digitální trh je příliš brzy. Nicméně už teď můžeme konstatovat, že digitální prostředí se neustále vyvíjí, což reflektuje i nařízení, které počítá s pravidelným monitoringem a vyhodnocováním jeho dopadu nejen na ekonomiku online platforem.

Nařízení je přímo aplikovatelné na všechny členské státy EU a do jeho účinnosti nezbývá ani pět měsíců. Dotčené platformy mají nejvyšší čas začít aktualizovat své obchodní podmínky.

11 | Daňové a právní aktuality – březen 2020

Novela zákoníku práce (část II): Pravidla pro doručování

Zákoník práce obsahuje výčet písemností, které pro svou účinnost vyžadují doručení do vlastních rukou zaměstnance. Vedle písemností týkajících se vzniku, změn a skončení pracovního poměru jde například i o mzdový výměr nebo o odvolání vedoucího zaměstnance. Doručování do vlastních rukou bývá v pracovním právu často noční můrou. V pokračování seriálu o tzv. velké novele zákoníku práce se podíváme, v čem by se mělo doručování od letošního července zjednodušit.

Romana Szutányi
kpmg@kpmg.cz

Václav Bělohoubek
kpmg@kpmg.cz

Podle platné právní úpravy má zaměstnavatel povinnost doručovat zaměstnanci písemnosti primárně do vlastních rukou na pracovišti, v bytě zaměstnance nebo kdekoliv bude zastížen, anebo prostřednictvím sítě nebo služby elektronických komunikací. Až teprve není-li to možné, může dokument poslat poštou. Ze soudní praxe dále plyne, že jeden pokus o doručení na pracovišti dnes pro platné doručení zpravidla zaměstnavateli stačit nemusí. Podle navrhované novely by mělo napříště stačit, aby se zaměstnavatel pokusil zaměstnanci doručit písemnost na pracovišti. Nebude-li to možné, bude moci zaslat písemnost bez dalšího poštou nebo zvolit jiný způsob doručení upravený v zákoníku práce, např. doručení datovou schránkou.

Podle platné právní úpravy musí zaměstnavatel doručovat na poslední adresu zaměstnance, která mu je známá. Takovou adresu se zaměstnavatel může dozvědět nejen od zaměstnance, ale i např. z potvrzení o dočasné pracovní neschopnosti nebo od jiných zaměstnanců. Pro zaměstnavatele ale často představuje administrativní zátěž, musí-li pátrat, kterou adresu zaměstnance má považovat za poslední známou. Nově bude na zaměstnanci, aby zaměstnavateli sděloval správné a aktuální údaje k doručování, a to písemně. V opačném případě riskuje, že mu bude řádně doručeno na adresu, na které se nezdržuje.

Novela dále sjednocuje lhůtu pro vyzvednutí zásilky u nezastižených adresátů s přepravními podmínkami České pošty. Fikce doručení nově nastane po uplynutí 15 kalendářních dnů, namísto současných 10 pracovních.

Poštovním doručovatelům zůstane pro případ, kdy zaměstnanec odmítne písemnost převzít, povinnost zaměstnance poučit o následcích takového odmítnutí. Nově však už nebude nutné o poučení provádět písemný záznam, což v praxi bývá poměrně problematické.

Změny se mají dotknout i elektronického doručování písemností. Novela zavádí zvláštní podmínky pro doručování písemností zaměstnavatelem do datové schránky. Pro doručování do datové schránky nově postačí písemný souhlas zaměstnance. Souhlas by mělo být možné udělit buď pro každý konkrétní případ doručování, nebo jako paušální. Pokud se zaměstnanec do datové schránky nepřihlásí ve lhůtě 10 dnů od dodání písemnosti, bude se písemnost považovat za doručenu. Žádné zvláštní potvrzení o přijetí nebude třeba. Je ovšem otázka, jak se tento způsob doručování osvědčí v praxi.

Navrhované změny v oblasti doručování v pracovním právu jsou jistě krokem správným směrem. Poštovní

i elektronické doručování zaměstnancům však zůstane i po účinnosti novely poměrně komplikované. Nám patrně nezbyde, než i nadále klientům doporučovat, ať doručují zaměstnancům pokud možno osobně a před svědky.

13 | Daňové a právní aktuality - březen 2020

© 2025 KPMG Česká republika, s.r.o., společnost s ručením omezeným založená dle právních předpisů České republiky a členská společnost globální organizace nezávislých členských společností KPMG, přidružených ke KPMG International Limited, soukromé anglické společnosti s ručením omezeným. Všechna práva vyhrazena.

Nový zákon o realitním zprostředkování posiluje práva spotřebitelů

Zákon o realitním zprostředkování nabyl účinnosti 3. března 2020. Zájemci o koupi, prodej, pronájem nebo nabytí užívacího práva k nemovitostem díky němu získávají celou řadu nových práv. O jaká práva se jedná?

Ladislav Vajdík
kpmg@kpmg.cz

Smlouva o realitním zprostředkování, kterou uzavírá realitní zprostředkovatel se zájemcem o koupi, prodej, pronájem nebo získání užívacího práva k nemovitostem, musí být uzavřena v písemné formě. Zároveň nesmí být obsažena ve stejné listině jako realitní smlouva (tj. smlouva, kterou se převádí vlastnické právo k nemovitosti a/nebo se uděluje užívací a/nebo požívací právo). Musí také obsahovat zákonem stanovené podstatné náležitosti, tj. označení předmětu převodu/užívání/požívání (alespoň obecným způsobem), výši kupní ceny/nájemného/jiné úplaty, popřípadě způsob jejich určení, je-li realitní smlouva úplatná (alespoň obecným způsobem), a výši provize nebo způsob jejího určení.

Neplatnost smlouvy o realitním zprostředkování hrozí, není-li uzavřena v písemné formě a/nebo neobsahuje výše uvedené podstatné náležitosti a/nebo je obsažena ve stejné listině jako realitní smlouva. Námitku neplatnosti však může vznést pouze zájemce, nikoli zprostředkovatel.

Nejpozději ke dni uzavření smlouvy o realitním zprostředkování je realitní zprostředkovatel povinen předat zájemci (který není vlastníkem dané nemovité věci) výpis z katastru nemovitostí týkající se předmětu realitního zprostředkování. Výpis nesmí být starší než tři pracovní dny, jinak je zájemce oprávněn od smlouvy odstoupit do 14 dnů ode dne jejího uzavření.

Zájemce je dále oprávněn od smlouvy o realitním zprostředkování odstoupit, pokud realitní zprostředkovatel nesplní svou zákonnou povinnost poskytnout mu informace o:

- konkrétních závadách a omezeních vážnoucích na předmětu převodu nebo předmětu užívání nebo požívání, které plynou z veřejných seznamů, a dále o těch, o nichž realitní zprostředkovatel věděl nebo vzhledem ke své odborné způsobilosti měl vědět;
- výši provize či způsobu jejího určení, pokud má ke stejnému předmětu převodu uzavřenou jinou smlouvu o zprostředkování.

Zvláštní ochranu získávají spotřebitelé, tedy zájemci, kteří do smluvního vztahu vstupují mimo své podnikání, resp. výkon svého povolání. V jejich případě navíc platí:

- smlouvou o realitním zprostředkování nelze uložit povinnost uzavřít realitní smlouvu nebo smlouvu o uzavření budoucí realitní smlouvy;
- je-li uzavřena smlouva o realitním zprostředkování na dobu neurčitou, může výpovědní doba činit nejvíce jeden měsíc;
- výhradní realitní zprostředkování lze ujednat jen na dobu určitou, nejdéle však na dobu šesti měsíců (lze

14 | Daňové a právní aktuality – březen 2020

- opakovaně prodlužovat, nejdříve však 30 dnů před uplynutím ujednané doby);
- záloha na provizi nesmí činit více než dvě třetiny ujednané provize;
- pokud byla realitní smlouva uzavřena z důvodu nečinnosti, pochybení nebo neposkytnutí odpovídající součinnosti realitního zprostředkovatele až po zániku závazku ze smlouvy o realitním zprostředkování, nemá realitní zprostředkovatel právo po zájemci požadovat provizi a
- ke splnění nebo zajištění dluhu spotřebitele nelze použít směnku nebo šek.

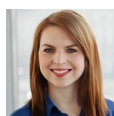
Pokud by smlouva o zprostředkování obsahovala některé z výše uvedených zakázaných ujednání, bylo by takovéto ujednání neplatné a vůči zájemci nevynutitelné.

Věřme, že zákon o realitním zprostředkování naplní svůj účel, kterým je ochrana spotřebitele a zkvalitnění služeb v oblasti realit. Snad úplně zamezí nebo aspoň ve velké míře omezí dosavadní nekalé praktiky realitních kanceláří.

15 | Daňové a právní aktuality – březen 2020

Koronavirus – nová výzva pro zaměstnavatele

Rozšiřování nákazy koronaviru staví společnosti před nelehkou situaci. Zejména personalisté přemýšlejí, jak zaměstnance efektivně chránit a zároveň udržet podnik provozuschopný. Situaci komplikují jarní prázdniny a zaměstnanci vracející se z rizikových oblastí, ale i narůstající panika. Jak tedy postupovat?

Barbora Cvinerová
bcvinerova@kpmg.cz

Kateřina Randlová
kpmg@kpmg.cz

Tereza Chovanec Králová
tchovanec@kpmg.cz

Především je vhodné sledovat aktuální situaci a doporučení úřadů a zajistit dostatečnou informovanost zaměstnanců – zejména o hygienických zásadách snižujících pravděpodobnost nákazy, o příznacích nemoci a rizikových oblastech. A také o postupu pro případ, kdy se příznaky objeví nebo kdy zaměstnanec v problematických lokalitách pobýval. V rámci preventivních opatření by zaměstnavatelé měli vybavit pracoviště dezinfekčními a ochrannými pomůckami a omezit zahraniční pracovní cesty na nezbytné minimum. Zapomenout by neměli ani na pravidelnou komunikaci s odbory, radou zaměstnanců a zástupcem pro oblast BOZP, pokud ve společnosti působí.

Dále je vhodné konzultovat situaci s poskytovatelem pracovnělékařských služeb, tj. závodním lékařem. Především se v předstihu domluvit, jak postupovat, pokud by některý ze zaměstnanců vykazoval znaky onemocnění, přišel do styku s nemocnými nebo pobýval v rizikové lokalitě. Obecně platí, že má-li zaměstnavatel pochybnosti o zdravotní způsobilosti zaměstnance k práci, může ho vyslat na mimořádnou pracovnělékařskou prohlídku. Mnozí lékaři ale kvůli zamezení šíření viru v čekárnách přijali speciální opatření – o přístupu svého závodního lékaře by měl zaměstnavatel vědět. Doporučujeme také s lékařem konzultovat, jaké další preventivní kroky učinit.

Vyazuje-li pracovník příznaky onemocnění, zejména pokud přicestoval z regionu postiženého nákazou nebo byl v kontaktu s infikovanou osobou, měl by jej zaměstnavatel vyzvat, aby svůj stav bezodkladně konzultoval s lékařem. Pokud lékař zaměstnance shledá dočasně práce neschopným, nebo mu nařídí karanténu, půjde o překážku v práci na straně zaměstnance s náhradou mzdy ve výši 60 % průměrného výdělku.

U profesí, které lze vykonávat na dálku, může být řešením i izolace zaměstnance od kolegů pomocí home office. Ten však nelze nařídit, zaměstnanec musí s výkonem práce mimo běžné pracoviště souhlasit. Obdobný princip se uplatní u neplaceného volna. Dalším nástrojem může být nařízení dovolené – podle zákoníku práce je však potřeba oznámit zaměstnanci termín dovolené alespoň 14 dnů předem, nesouhlasí-li s kratší lhůtou. Nejedná-li se ani o dočasnou pracovní neschopnost, karanténu, ani o home office, ale zaměstnavatel z důvodu prevence nepřipustí výkon práce na pracovišti, půjde o překážku v práci na straně zaměstnavatele s plnou náhradou mzdy.

Vedou-li preventivní opatření k vysoké absenci, nezbyde než zmobilizovat zbývající pracovní sílu. Například

16 | Daňové a právní aktuality – březen 2020

úpravou rozpisu směn, kterou je však obecně možné provést nejméně s dvoutýdenním předstihem, nebyla-li domluvena kratší lhůta, nebo nařízením práce přesčas v rámci zákonných limitů. Pokud by bylo potřeba rušit již schválenou dovolenou, je zaměstnavatel povinen uhradit zaměstnanci vzniklé náklady.

Šíření nákazy komplikuje i zaměstnávání cizinců. Už od začátku února nesmí česká ambasáda v Pekingu a generální konzuláty v Šanghaji, Chengdu a v Hong Kongu přijímat žádosti o víza a pobytová oprávnění, vést o nich řízení či vydávat rozhodnutí, včetně udělování víz. Opatření zamezuje jak podání nové žádosti o vydání povolení, tak i schválení žádosti již dříve podané. České zastupitelské úřady v Číně momentálně umožňují pouze podání žádostí o krátkodobá víza rodinným příslušníkům občanů České republiky. Nelze vyloučit, že opatření ještě zpřísní – například, že bude zákaz rozšířen na další země nebo bude schválení žádosti podmíněno doložením potvrzení o bezinfekčnosti.

OECD vydala finální směrnici pro vnitroskupinové finanční transakce

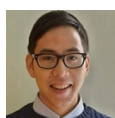
Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) vydala dlouho očekávanou finální verzi zprávy k převodním cenám pro vnitroskupinové finanční transakce. Zpráva je součástí akcí 4 a 8–10 akčního plánu BEPS a bude implementovaná do směrnice OECD o převodních cenách. Zpráva se zaměřuje na vnitroskupinové půjčky, ručení, cash-pool a různé formy pojištění rizik.

Petr Brušík
pbrustik@kpmg.cz

Hana Kopecká
hkopeccka@kpmg.cz

Duc Van Nguyen
kpmg@kpmg.cz

Zpráva obsahuje komplexní popis stanovení a posouzení převodních cen u finančních transakcí. Zároveň ale poskytuje finančním úřadům návod, jak případně argumentovat při daňových kontrolách, a to zejména v případech, kdy není řádně doložena ekonomická podstata dané finanční transakce.

Nejvýznamnější body zprávy:

- **Ekonomická podstata poskytované půjčky:** Zpráva explicitně uvádí oblasti, které by se v rámci dané transakce měly posoudit. Důraz je kladen na ekonomickou podstatu finanční transakce a funkční a rizikový profil jednotlivých stran. Finanční úřad se může inspirovat metodologickým rámcem relevantním pro posouzení klasifikace financování, a to nejen z hlediska krátkodobého vs. dlouhodobého financování, či z hlediska dluhového vs. kapitálového financování, ale také s přihlédnutím k dalším parametrům.

Podle zprávy například věřitelům, kteří nedisponují potřebným personálem, funkcemi a aktivy/dluhovou kapacitou pro řízení úvěrového rizika, může být přisouzena pouze odměna na úrovni bezrizikové úrokové míry. Zbývající část úroku pak má být přiřazena subjektu, který kontrolu nad tímto rizikem reálně vykonává. To se může týkat například sdílených středisek, které v rámci skupiny centralizovaně vykonávají funkci řízení finančních zdrojů (tzv. treasury).

- **Kreditní rating dlužníka:** Zpráva také zmiňuje možné způsoby stanovení kreditního rizika dlužníka. Při hodnocení úvěruschopnosti je třeba vzít v potaz i míru implicitní podpory ze skupiny na základě postavení dlužníka ve skupině. Kreditní rating strategicky významné společnosti by se tak např. měl blížit kreditnímu ratingu skupiny, zatímco na méně klíčovou společnost by se mělo nahlížet více jako na samostatného dlužníka (tzv. stand alone rating).
- **Nabídky od externích bank:** Za problematické zpráva označuje použití (nezávazné) nabídky od externího bankovního subjektu jako srovnatelné transakce s uskutečněnou vnitroskupinovou půjčkou. Dle zprávy nepředstavuje bankovní nabídka reálně uskutečněnou transakci, a proto nesplňuje kritérium pro použití metody srovnatelné nezávislé transakce.
- **Cash-pooling:** Cash-poolové struktury by měly být analyzovány z celkového pohledu, s důrazem na

vyhodnocení funkcí a rizik, ale také benefitů, které účastníkům přináší. Pokud správce cash-poolu vykonává pouze koordinační funkce a nenese významná rizika, omezeným funkcím a rizikům by měla odpovídat i stanovená spíše „administrativní“ odměna. Zpráva zároveň nevylučuje, že rozsah činností správce cash-poolu může být i širší, jeho odměna se pak může odvozovat i od jiných přístupů uvedených ve zprávě. Podmínkou je ovšem náležitá dokumentace takového modelu a potvrzení těchto „nadstandardních“ činností.

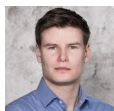
Návazně na vydání zprávy OECD lze očekávat zvýšenou pozornost ze strany finančních úřadů právě v oblasti finančních transakcí. Doporučujeme proto zrevidovat nastavení současného vnitroskupinového financování, posoudit, zda rozdělení funkcí a kontroly rizik je shodné s rozdělením příjemců úrokových výnosů a provést revizi/aktualizaci dokumentace převodních cen tak, aby ekonomická podstata odpovídala smluvním podmínkám vnitroskupinových finančních transakcí a nastavené odměně.

BEPS 2.0: Posun i komplikace

V přípravě nových pravidel pro zdanění digitální ekonomiky, tzv. BEPS 2.0, došlo k posunu. Předběžná shoda panuje u prvního pilíře, který definuje nové právo zdanit příjmy ve státě prodeje i v případě, že prodávající nemá v daném státě fyzickou přítomnost. Komplikací je ale požadavek USA, aby nově dohodnutý postup fungoval pouze v režimu tzv. „safe harbour“. S tím nesouhlasí většina ostatních států. To může ohrozit plánované dokončení projektu do konce roku 2020.

Václav Baňka
vbanka@kpmg.cz

Matěj Kolář
kpmg@kpmg.cz

[V prosincovém vydání](#) jsme informovali o návrhu OECD BEPS 2.0, který má změnit dosavadní pravidla pro zdaňování příjmů založených na fyzické přítomnosti (tzv. první pilíř). Dále se plánuje zavést minimální daň pro nadnárodní skupiny (tzv. druhý pilíř).

Zdanitelné příjmy budou zemi prodeje přisouzeny ve třech částkách (A, B a C). Částky zohlední dosavadní principy alokace zisku na základě fyzické přítomnosti. Nově definovaná částka A ale umožní zdanit zisk realizovaný zahraniční společností i v případě, že nemá v zemi prodeje fyzickou přítomnost, která by k realizaci příjmů z prodeje přispívala. Do určité míry tak může tento princip nahradit digitální daň, kterou v poslední době mnoho států zavádí. Pravidla obsažená v prvním pilíři by se však nevztahovala pouze na příjmy z digitálních služeb, na které je zaměřena digitální daň (příjmy z umísťování cílené reklamy, příjmy ze zprostředkování prostřednictvím mnohostranných digitálních platform a příjmy z prodejů uživatelských dat), ale i na příjmy z prodejů zboží a služeb realizovaných přímo v daném státě. Na rozdíl od principu digitální daně, která zpravidla daní celý příjem, by nová pravidla obsažená v prvním pilíři umožňovala zdanit pouze zisk alokovaný v zemi prodeje stanovený na základě pravidel definovaných v prvním pilíři. Pravidla prvního pilíře by se také měla vztahovat pouze na subjekty ze skupin s obrátem přesahujícím 750 milionů eur. Tento posun v oblasti prvního pilíře podpořili ministři financí a guvernéři národních bank na summitu G20 v Saudské Arábii.

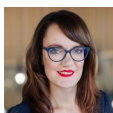
Velkým otazníkem zůstává pozice USA. Už v prosinci 2019 navrhly transformovat první pilíř na tzv. „safe harbour“, což by společností umožnilo vybrat si, zda chtějí vstoupit do prvního pilíře, nebo zachovat současná pravidla převodních cen (model „safe harbour“ nemá vliv na druhý pilíř). Podle představitelů OECD jsou však Spojené státy v prosazování tohoto názoru osamoceny. Z tohoto důvodu OECD ve své zprávě uvádí, že ačkoli je připravená tento návrh zvážit, neučiní tak před dokončením původně plánované podoby prvního pilíře. To by mělo být v červenci, což představuje značné zpoždění oproti původnímu termínu na konci ledna.

Není vůbec jisté, zda se povede dokončit BEPS 2.0 do konce roku 2020, jak se dosud avizovalo, a to i na zmiňovaném summitu G20. To může ovlivnit státy při úvahách o zavádění jednostranných digitálních daní, nebo pokud je již zavedené mají, o jejich zrušení. Rozhodnutí podmiňují dosažením dohody na úrovni OECD.

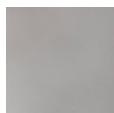
20 | Daňové a právní aktuality – březen 2020

Dočkáme se DAC 7? Evropská komise tentokrát cílí na digitální platformy a sdílení služeb

Zatímco implementace směrnice DAC 6 je v Evropě v plném proudu, Evropská komise předkládá iniciativu, která může přinést sedmou verzi směrnice o administrativní spolupráci v oblasti daní. Zaměřuje se na digitální platformy a platformy sdílených služeb. Jejím cílem je umožnit spravedlivé zdanění příjmů z online platform, a to z hlediska všech daní. Oproti svým předchůdcům by se tedy DAC 7 nejspíše zaměřovala jak na přímé daně, tak na oblast DPH.

Jana Fuksová
jfuksova@kpmg.cz

Zuzana Stašová
zstasova@kpmg.cz
222 123 815

Cílem nové iniciativy, kterou Evropská komise předložila široké veřejnosti k připomínkám, je identifikovat subjekty, které generují zisky prostřednictvím digitálních platform, a zabezpečit, aby tyto příjmy byly řádně zdaněny. Průzkum provedený v EU ukázal, že služby poskytované prostřednictvím online platform s mezinárodním přesahem mají rostoucí trend. Současně ale řada subjektů příjmy z těchto platform nepřiznává, čímž členské státy přichází o významné daňové příjmy do státních rozpočtů.

Předložená iniciativa chce lokálním daňovým správám zajistit přístup k informacím o příjmech generovaných prostřednictvím digitálních platform a umožnit jim efektivní kontrolu zdanění těchto příjmů díky spolupráci národních finančních správ. Východiskem návrhu nového systému má být rozbor už existujících národních pravidel pro sběr dat o digitální ekonomice v jednotlivých členských státech. Aktuálně je připravována analýza, která má za úkol posoudit a vyhodnotit dopady případného zavedení nové reportovací povinnosti jak na lokální daňové správy, tak na podnikatele. Od zavedení jednotného informačního standardu si Evropská komise slibuje snížení nákladů na tvorbu a provoz informačních systémů, které by si členské státy jinak musely vyvíjet samy. Nový systém by měl sloužit zejména k rychlé a výkonné výměně informací. Zároveň by měl pokrývat všechny oblasti zdanění, předcházet zdvojování dat a shromažďovat údaje v souladu s GDPR.

Dočkáme se tedy DAC 7 a nové reportovací povinnosti? Na odpověď si ještě počkáme. Evropská komise nechává na další diskuzi, jestli naznačená opatření zavede a v jaké formě – nabízí se široká škála od doporučení členským státům až po novou směrnici. Veřejná konzultace je otevřená po dobu osmi týdnů a nabízí prostor pro zpětnou vazbu k navrhované iniciativě prostřednictvím internetových stránek Evropské komise. Další posun v této věci se plánuje na červen 2020.

Zachování majetku pro investiční pobídky – „mít či nemít“?

Nejvyšší správní soud (NSS) rozhodl, že pro prokázání podmínky zachování majetku u příjemců investičních pobídek by mělo postačovat, že je majetek zachován v podpořeném regionu, bez ohledu na vlastnické právo s ním spojené. Šlo o případ, kdy se příjemce investičních pobídek účastnil přeměny rozdělení odštěpením.

Karin Stříbrská
kpmg@kpmg.cz

Silvie Jurčíková
sjurcikova@kpmg.cz

Společnost, která obdržela příslib investičních pobídek v roce 2007, uplatnila ve stejném roce a v letech 2008 a 2010 slevu na dani. Následně se v roce 2012 zúčastnila přeměny rozdělení odštěpením, přičemž rozdělovaná společnost přeměnou nezankla a dále pokračovala v podnikatelské činnosti. Veškerý majetek podpořený investiční pobídkou přešel na jednu z nově vzniklých společností.

Správce daně uzavřel, že se jedná o porušení podmínky zachování podpořené investice dle zákona o investičních pobídkách. Společnosti tak neuznal uplatněnou slevu na dani a dodatečně doměřil daň v plné výši včetně souvisejícího penále.

Naproti tomu NSS dospěl k závěru, že pojem „zachování majetku“ není legislativně definován. Gramatickým výkladem relevantního ustanovení lze podle něj soudit, že povinností příjemce investiční pobídky je udržet majetek v podporovaném regionu, přičemž z ničeho nevyplývá, že povinnost zachovat majetek by byla vázána na udržení vlastnického práva k tomuto majetku. NSS přitom vycházel z paragrafu 6a odst. 2 zákona č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách, ve znění účinném do 5. září 2019. Současně uvedl, že až novelizované znění účinné od 6. září 2019 výslovně stanovuje povinnost příjemce způsobilý majetek využívat a zachovat ve svém majetku a zároveň v místě realizace investiční akce.

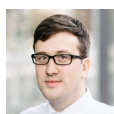
V kontextu aplikované legislativy je třeba pamatovat také na evropská pravidla pro veřejnou podporu s přímým účinkem. Ta totiž upravují nejen podmínky přímo související s poskytovanou veřejnou podporou, ale ukládají také specifické požadavky na vybrané typy majetků, které příjemci pro veřejnou podporu vykazují.

Na první pohled přelomový rozsudek posuzující konkrétní případ přeměny rozdělení odštěpením s sebou nese jistá úskalí. Přestože podle NSS postačuje zachovat podpořenou investici v daném regionu bez ohledu na vlastnické právo k majetku, příjemce investičních pobídek má i nadále povinnost zachování majetku v daném regionu prokázat, tj. musí být schopen zajistit nad zachovávaným majetkem kontrolu.

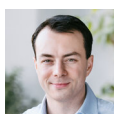
Poplatníci, kterých by se přeměny mohly týkat, by vždy měli pamatovat na odlišné parametry a specifika jednotlivých přeměn, proto je důležité každý případ posuzovat individuálně. Důvodem je nejen rozpor mezi závěrem správce daně a NSS v tomto konkrétním případě, ale také nejistota poplatníků ohledně budoucího přístupu finanční správy v obdobných situacích.

Jak načasovat odstoupení z funkce při zachování péče řádného hospodáře?

Podle Nejvyššího soudu (NS) mohou členové voleného orgánu obchodní korporace odstoupit z funkce, aniž by jim v tom korporace zabránila. Pokud tak ale učiní v době nevhodné pro korporaci, ponese odpovědnost za újmu, kterou tím korporaci způsobí. Povinnost péče řádného hospodáře se totiž váže i k jednáním směřujícím k ukončení působení člena voleného orgánu v obchodní korporaci.

Roman Kuchař
kpmg@kpmg.cz

Petr Janíček
pjanicek@kpmg.cz

Zákon o obchodních korporacích výslovně zakazuje, aby členové volených orgánů obchodní korporace odstoupili v době, která je pro korporaci nevhodná. Posouzení důsledků tohoto zákazu však zákon přenechal na soudní praxi. Soudy nižších stupňů opakovaně posuzovaly odstoupení z funkce v nevhodnou dobu jako neplatné. Jinými slovy tak ponechávaly prostor obchodním korporacím, aby nutily neloajálního člena jejich voleného orgánu setrvat ve funkci i proti jeho vůli.

NS však vyložil, že smysl a účel zákazu odstoupení v nevhodnou dobu zásadně nevyžaduje, aby nezákonné odstoupení bylo neplatné. Členovi voleného orgánu proto zpravidla funkce zanikne, nicméně ponese odpovědnost za případnou újmu, kterou tím korporaci způsobil. Komentářová literatura sice ponechává jistou naději, že by některé případy odstoupení bylo v budoucnu možné posoudit jako neplatné, zjevně by ale muselo jít o výjimečné situace vyžadující zvláštní přístup soudu.

S ohledem na odpovědnost spojenou s péčí řádného hospodáře je třeba zvažovat načasování odstoupení. Problematické mohou být situace, kdy se korporace nachází v tíživé ekonomické situaci nebo v období, kdy se finalizuje jednání o významné obchodní příležitosti. Takové situace zpravidla vyžadují zakročení člena statutárního orgánu či jeho odbornou záštitu. Korporace bude v těchto případech obtížněji hledat náhradu za odstupujícího člena, které navíc mohou chybět klíčové znalosti jejího předchůdce pro řešení aktuální situace.

Povinnost loajality vůči obchodní korporaci však není bezbřehá. Její hranici lze spatřovat v oprávněném zájmu člena voleného orgánu na ukončení funkce. NS dovozuje, že tento zájem je stejně závažný jako zájem korporace na tom, aby mohla na odstoupení člena voleného orgánu adekvátně zareagovat. Korporace by proto měla v zákonné lhůtě jednoho měsíce od doručení odstoupení, popřípadě jiné lhůtě stanovené zakladatelským právním jednáním nebo smlouvou o výkonu funkce, přijmout veškerá opatření k tomu, aby zabránila případným škodlivým následkům.

Zpravidla zvolí člena nového, ale může dojít i k přerozdělení působností v rámci stávajících členů daného orgánu. Jestliže tak korporace neučiní, sama ponese následky své nečinnosti. Jinak tomu bude v situaci, kdy z její strany nebude možné škodlivým následkům zabránit – a to například z důvodu, že nikdo nebude ochoten přijmout funkci člena jejího statutárního orgánu, protože korporaci hrozí úpadek, o čemž musel mít odstupující člen dobré povědomí.

23 | Daňové a právní aktuality – březen 2020

Bez ohledu na (ne)vhodnou dobu odstoupení by člen voleného orgánu neměl nést odpovědnost za následky ani v případě, kdy evidentně převáží jiný z jeho důležitých zájmů nad ochranou korporace. Tím mohou být závažné zdravotní problémy, které by mu bránily ve výkonu funkce.

Stručné aktuality, březen 2020

Daňové a právní novinky posledního měsíce jednou nebo dvěma větami.

Václav Baňka
vbanka@kpmg.cz

Lenka Fialková
lfialkova@kpmg.cz

KRÁTCE Z DOMOVA

- V rámci zjednodušení pro konsignační sklady zveřejnila Finanční správa přílohu k souhrnnému hlášení potřebnou pro vykazování přemístění vlastního zboží do jiného členského státu. Povinnost vyplnit tuto přílohu mají všechny subjekty, které se rozhodly využít přímého účinku evropské směrnice o DPH a aplikovat nová pravidla pro toto zjednodušení už od ledna 2020.
- V Úředním věstníku Evropské unie vyšlo prováděcí nařízení týkající se zvláštního režimu jednoho správního místa (MOSS). Dle tohoto nařízení by se s účinností od 1. ledna 2021 měl tento zvláštní režim rozšířit na osoby povinné k dani uskutečňující prodeje zboží na dálku.
- Ve Sbírce zákonů vyšla pod č. 33/2020 novela zákona o obchodních korporacích, která nabyde účinnosti 1. ledna 2021.
- Zákon o zamezení dvojímu zdanění ve vztahu k Tchaj-wanu vyšel ve Sbírce zákonů pod č. 45/2020 a začne se uplatňovat od roku 2021.
- Generální finanční ředitelství zveřejnilo informaci k vymezení způsobu potvrzování dokladů o prodeji zboží při vracení DPH fyzickým osobám ze třetích zemí při vývozu zboží.
- Finanční správa vydala informaci o vzniku nové oznamovací povinnosti od 1. července 2020 ve vztahu k přeshraničním uspořádáním, která se mají oznamovat (tzv. DAC6).
- Finanční správa publikovala přehled zboží a služeb, na které se bude od 1. května 2020 nově vztahovat snížená 10% sazba DPH.
- Rozpočtový výbor projedná 18. března pozměňovací návrhy k zákonu o digitální dani. Podle dostupných informací zvažuje ministerstvo financí odložení účinnosti zákona na 1. leden 2021 a snížení sazby daně na 5 %.

KRÁTCE ZE ZAHRANIČÍ

- Evropská komise zahájila veřejnou konzultaci týkající se shromažďování údajů a výměny daňových informací o digitální ekonomice. Cílem je rozhodnout, zda by doporučení z této konzultace mohla být zahrnuta jako možný dodatek ke směrnici o správní spolupráci (2011/16) (DAC). Daňová správa by tak získala informace pro identifikaci daňových poplatníků, kteří generují příjmy prostřednictvím platform digitální ekonomiky.

25 | Daňové a právní aktuality – březen 2020

- Uruguay, Kypr, Katar a Saudská Arábie ratifikovaly mnohostrannou úmluvu k provedení opatření souvisejících s BEPS (MLI). MLI vstoupila v platnost pro Mauricius a Lotyšsko, podepsala ji Severní Makedonie. Rusko při podpisu učinilo výhradu. Kazašský parlament MLI schválil. Česká republika patří také mezi státy, které MLI již ratifikovaly (pro ČR vstoupí v platnost tři měsíce po uložení ratifikační listiny u OECD). K signatářům MLI patří v současné době celkem 94 jurisdikcí. MLI vstoupila v platnost pro 36 jurisdikcí.
- Evropská komise zaslala patnácti členským státům EU výzvu týkající se neprovedení směrnice EU 2018/822 o pravidlech povinného zveřejňování (DAC6) do vnitrostátního práva. Dotčenými členskými státy jsou Belgie, Kypr, Česká republika, Estonsko, Francie, Řecko, Itálie, Lucembursko, Lotyšsko, Polsko, Portugalsko, Rumunsko, Španělsko, Švédsko a Spojené království.
- Rada EU revidovala seznam nespolupracujících jurisdikcí EU pro daňové účely. Současný seznam čítající osm jurisdikcí rozšířila o Kajmanské ostrovy, Palau, Panamu a Seychely. Tyto jurisdikce neprovedly ve sjednané lhůtě daňové reformy, ke kterým se zavázaly.
- Rada EU přijala dvě reformy pravidel DPH. První reforma se týká odhalování daňových podvodů při přeshraničních transakcích v oblasti e-commerce. Nová pravidla umožní členským státům harmonizovaným způsobem shromažďovat záznamy vytvořené elektronicky poskytovateli platebních služeb, jako jsou např. banky. Za účelem boje proti podvodům vznikne nový centrální elektronický systém sloužící pro ukládání platebních informací a pro jejich další zpracování. Druhá reforma míří na pravidla DPH platná pro malé podniky. Měla by jim snížit administrativní zátěž a náklady spojené s dodržováním legislativy a pomoci vytvořit takové fiskální prostředí, které jim umožní růst a provádět přeshraniční obchody.

26 | Daňové a právní aktuality – březen 2020

[LinkedIn](#) | [Twitter](#) | [Facebook](#) | [Instagram](#)

www.kpmg.cz

Tel.: +420 222 123 111

Informace zde obsažené jsou obecného charakteru a nejsou určeny k řešení situace konkrétní osoby či subjektu. Ačkoliv se snažíme zajistit, aby poskytované informace byly přesné a aktuální, nelze zaručit, že budou odpovídat skutečnosti k datu, ke kterému jsou doručeny, či že budou platné i v budoucnosti. Bez důkladného prošetření konkrétní situace a řádné odborné konzultace by neměla být na základě těchto informací činěna žádná opatření.

© 2025 KPMG Česká republika, s.r.o., a Czech limited liability company and a member firm of the KPMG global organization of independent member firms affiliated with KPMG International Limited, a private English company limited by guarantee. All rights reserved.